

Organitza:

**Joventuts Musicals
de Torroella de Montgrí**

Col·laboren:

Germans Radresa

EL PUNT

CATALUNYA MÚSICA

Bösendorfer

The British Council

PARRÒQUIA DE SANT GENÍS

PATRONAT DE TURISME

COSTA BRAVA GIRONA

Patrocinen:

AJUNTAMENT DE TORROELLA DE MONTGRÍ
OFICINA MUNICIPAL DE TURISME

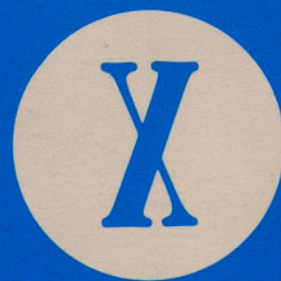

DIPUTACIÓ DE GIRONA

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura
Departament de Comerç, Consum i Turisme
Direcció General de Turisme

FUNDACIÓ CAIXA DE CATALUNYA

F e s t i v a l
I n t e r n a c i o n a l
d e M ú s i c a
d e T o r r o e l l a
d e M o n t g r í
C o s t a B r a v a
d e j u l i o l a o c t u b r e d e l 1 9 9 0

Els protagonistes del recital d'avui seran tres: d'una banda, la música de Schumann, Chopin i Albéniz; d'una altra, l'intèrpret, mèdium imprescindible per donar-li vida i, finalment, el piano, al qual els tres compositors van dotar de recursos sorprenents, idoni per transmetre llur pensament musical. El piano és així mateix el nexa que els uneix al llarg d'aquell segle marcat pel Romanticisme. Idealisme, individualisme, amor a la Literatura, fantasia desbordant, nacionalisme i virtuosisme instrumental són alguns dels seus punts en comú. Significativament, l'any 1810 coincideixen els naixements de Schumann i de Chopin. Malgrat tot això, que en són de diferents les seves personalitats musicals.

La Literatura o una dona inspiraren a Schumann les seves *Novelletes*, Op. 21, compostes el 1838, data a la qual pertanyen també *Kreisleriana*, Op. 16, i *Escenes d'infants*, Op. 15. N'hi haurà que diran que les *Novelletes* nasqueren sota l'influx de la cantant Clara Novello; d'altres, que impulsat pel desig de reflectir l'esperit d'una petita novel·la (no oblidem que el pare de Schumann fou llibreter i editor de professió, i que això va ser determinant en la formació del jove Schumann).

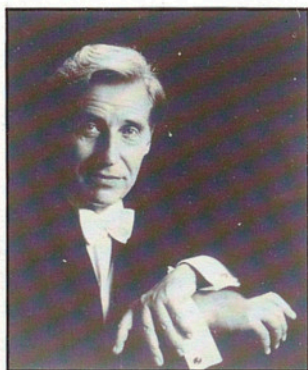
Ell fou un dels primers banderers de Chopin, de qui el 1831 i sota el pseudònim d'Eusebi, el seu *alter ego*, escrigué: "Treguin-se el barret, senyors. Vet aquí un geni". La qual cosa no fou obstacle perquè li criticqués anys més tard la seva *Sonata núm. 2*, Op. 35, per incoherència formal i de contingut. La *Sonata núm. 3*, en si menor, Op. 58 –que és inclosa avui en aquest concert–, hom la considera més reeixida en aquest sentit. Impregnada d'imaginació fantàstica, hom percep en el seu breu scherzo aquell regust popular que de manera apassionada però també elegant es troba a les masurques i poloneses o a *Krakowiak*, Op. 14 i a la *Gran Fantasia*, sobre aires polonesos, Op. 13, per posar-ne alguns exemples.

Quina altra cosa és si no imaginació fantàstica la suite *Iberia* (*Douze nouvelles impressions en quatre cahiers*)? Considerada un dels cims del pianisme de tots els temps, *Iberia* és nacionalisme de la millor llei, nacionalisme ja evident des dels primers compassos d'Evocación, primera de les peces que juntament amb El Puerto, Corpus en Sevilla i Rondeña, formen el primer quadern d'*Iberia*, publicat el 1906, i que és el que avui se'ns ofereix conjuntament amb Tango i Navarra, aquest magnífic exemple de com glossar una jota. Navarra va quedar inconclusa i fou acabada per Déodat de Séverac, sent exclosa d'*Iberia* a la qual degué pertànyer des d'un principi.

Iberia és obra de gran dificultat tècnica –una altra de les constants comunes als tres compositors–; per això contenen que la pianista Blanche Selva, a qui s'encomanà la seva estrena, es queixava constantment a Albéniz. Aquest li contestava amb ironia: "He escrit això per veure les teves petites mans voletejar".

Només determinades mans, quan pertanyen a grans intèrprets, són capaces de transmetre tot el missatge de compositors com Schumann, Chopin i Albéniz, tres fites àlgides de virtuosisme pianístic. Tot un repte per a aquest concert inaugural.

JORDI CODINA

Joaquín Achúcarro va néixer a Bilbao. Als 17 anys va decidir de seguir la seva gran vocació, la música i el piano, malgrat la forta tradició científica de la seva família.

Al llarg de l'any següent guanyà dos molt prestigiosos premis espanyols de música. Més tard es traslladà a la famosa Accademia Chigiana d'Itàlia, on li fou concedit el Premi al millor alumne en totes les disciplines musicals i, posteriorment, el títol d'*Accademico ad Honorem* d'aquesta Accademia, títol creat expressament per a ell.

En un curt període de temps guanyà el Premi Gontaut Biron de París, la Medalla d'Or del Concurs Internacional de Ginebra i el Primer Premi Viotti d'Itàlia; no considerant-se, però, suficientment preparat, continuà els seus estudis a Alemanya i a Àustria.

El seu triomf al Concurs Internacional de Liverpool el 1959 –que a l'anterior edició i en la modalitat de directors d'orquestra havia estat guanyat per Zubin Mehta– el va dur a debutar a Londres amb la London Symphony Orchestra, on aconseguí la Medalla Harriet Cohen al millor debut de l'any i contractes amb moltes orquestres de Gran Bretanya.

I Dissabte, 7 de juliol, a les 22,30 h, a l'Església

JOAQUÍN ACHÚCARRO, piano

PROGRAMA

I
Novel·leta núm. 1 en fa major

R. Schumann
(1810-1856)

Sonata núm. 3 en si menor, Op. 58

F. Chopin
(1810-1849)

Allegro maestoso
Scherzo. Molto vivace
Largo
Finale. Presto ma non troppo

II
Tango

I. Albéniz
(Arranj. L. Godowski) (1860-1909)

Iberia (Primer quadern)

I. Albéniz

Evocación
El Puerto
Corpus Christi en Sevilla

Navarra

I. Albéniz

Començava així una carrera internacional per 48 països, actuant en recitals i amb 152 orquestres diferents, col·laborant amb 249 directors com ara Abbado, Ozawa, Frühbeck, Mehta, Weller, López Cobos, Pritchard, Boult, Mata, Chailly, Rattle, de Waart,...

Achúcarro actua també com a solista-director, la qual cosa li ha permès crear-se forts llaços d'amistat amb diverses orquestres de cambra britàniques, espanyoles i italianes.

Joaquín Achúcarro imparteix classes magistrals i seminaris en centres europeus i a universitats d'Amèrica del Nord.

Va obtenir un ressonant èxit al Lincoln Center de Nova York, actuant quatre vegades amb la New York Philharmonic i Zubin Mehta. La seva gira pels Estats Units va incloure, a més a més, concerts amb orquestra a Florida –cinc vegades amb la Florida Philharmonic–, Phoenix i Ohio, i recitals i master classes a Dallas i a Fresno.

Durant aquesta temporada, 1989-1990, Achúcarro ha actuat amb l'Orquestra Filharmònica de Berlín, i al Kennedy Center de Washington, a Cincinnati i a Tokyo.

Per desig unànim dels seus cinc catedràtics de piano, Achúcarro exerceix com a Professor Emeritus la Càtedra Tate Chair a la Southern Methodist University de Dallas (EE.UU.).